

Erfaringer fra en Rosenterapeut/helsesøster/sykepleier:

Jeg har gitt behandlinger med Rosenmetoden siden jeg var ferdig utdannet i 1998/99. Klientene tar jeg gjerne imot i et egnet behandlingsrom hjemme. 2 ganger i året har jeg i hele perioden fra 1999 vært med å arrangere retreatter på et større retreat senter som har en tverrkirkelig profil.

I hele perioden har jeg også jobbet som helsesøster ved en ungdomsskole og i kortere perioder ved barneskoler. Her har jeg selvfølgelig ikke utført direkte rosenbehandling. På den annen side har jeg brukt mine erfaringer fra Rosen-arbeidet indirekte: Ved å åpne for det jeg ser i kroppene, har jeg stilt spørsmål til elever, lærerne, foreldre m.fl., relatert til hva jeg ser, hva som blir sagt og hva jeg fornemmer.

Min sykepleierutdannelse har jeg fra Diakonhjemmet. Der lærte vi allerede fra første semester å møte, se og lytte til pasienten/klienten som et helt menneske. Dvs. som et fysisk, psykisk, sosialt og åndelig vesen hvor disse sider griper sterkt i hverandre og påvirker hverandre gjensidig. Dette helsefaglige grunnlaget, sammen med Rosenmetoden, har jeg hatt svært stor nytte og glede av uansett hvor, og i hvilken aldersgruppe jeg har jobbet med.

Det som i sin tid vekket min nysgjerrighet på Rosenmetoden var boka: «Når kroppen husker det du vil glemme» (Solveig Bøhle). Som sykepleier hadde jeg jobbet med mennesker i en årrekke i alle aldre, og i hver gruppe var det mennesker som hadde vondter som det ikke fantes svar på. Selv har jeg en barndom og oppvekst med en mor med sterke psykopatiske trekk og en alkoholisert far. Med de sår og skader dette medførte hadde jeg nok å gripe fatt i, også for egen del. Ved hjelp av Rosenmetoden, gode samtaler, en levende, dynamisk tro, og til tider andre alternative behandlingsformer, er jeg i dag som 66 åring stadig sunnere og i bedre form enn jeg kan huske å ha vært.

Gjennom mine år som Rosenterapeut og helsesøster har jeg møtt svært mange mennesker med forskjellig kulturell og religiøs bakgrunn hvor troen, med alt hva den innebar på godt og vondt, har vært av stor betydning i tilhelingsprosessen. Rosenmetoden erfarer jeg som en myk og samtidig kraftig metode til å komme i kontakt med det som ligger gjemt/skjult i kropp og underbevissthet, få dette fram i lyset/bevisstheten og kjenne på følelser som ligger bak; På denne måten bearbeides gamle sår og skader, så nye ting kan blomstre fram. Vondtene forsvinner, kropp og sinn mykner og individet opplever at blir helere og sannere utfra sin egenart/slik det er skapt og ment til å være.

Ja, for det er dette som skjer: gang på gang ser og erfarer jeg at mennesker blomstrer når de blir bedre kjent med seg selv, sine nærmeste og den kultur som har preget oss på godt og vondt. Mye godt skjer når mennesker modnes til å ta oppgjør og valg som gir nye muligheter. Jeg slutter aldri å undre meg over at vi er skapt på underfullt vis: Sår og skader kan leges, når muligheter som ligger i den enkelte av oss får vokse ved at hele mennesket tas på alvor.

Over en halvårs periode hadde jeg et vikariat i Kirkelig ressurscenter for vold og seksuelle overgrep, og jeg har gjentatte ganger erfart hvordan metoden vekker til live gamle overgrep og får det `fram i lyset`. Bruken av Rosenmetoden sammen med samtale, var et sterkt virkemiddel til bearbeiding.

Rosenterapeut